

kunne sige, men i visse Egne har det Betydning. Jeg antager dog, at de fleste Kommunalnænder, navnlig Sogneraadsformænd gerne ser, at det bliver gældende Lov, at de kan nøjes med at affatte Valglisten blot for det Aar, hvori der skal være Valg.

Saa er der i Loven blevet indsat en Bestemmelse, der fastslaaer en Praksis, som jeg tror har været anvendt mange Steder, nemlig at man paa Valglisten, som affattes i Begyndelsen af Januar, optager ogsaa dem, der paa det Tidspunkt staar i Restance med det tredie Kvartals Skat. Det har vi i alt Fald gjort i den Kommune, hvor jeg har været Sogneraadsformand i mange Aar. Man optog dem paa Valglisten og fremlagde Valglisten, og først naar det viste sig ved Berigtigelsen, at de ikke havde betalt deres Skat, blev de slettet. Det er en Praksis, som er brugt flere Steder, men som ikke just var fastslaaet i Loven. Den bliver nu fastslaaet, og det tror jeg er praktisk og godt. Men der føjes dertil den Bestemmelse, at naar man ved Berigtigelsen af Valglisten, som efter dette Lovforslag vil ske fra 10. til 14. Februar, vil slette dem, der er ført op, fordi de ikke har betalt deres Skat, skal man tilstille dem Meddelelse om, at de er blevet slettet. Jeg har allerede i Valgløvskommissionen gjort opmærksom paa, at det var et ikke saa lille Arbejde, man her paalagde Sogneraadsformændene og Kommunalraadens Medlemmer. De Mennesker, der ikke har betalt deres Skat, ved det jo godt i Forvejen. I den Kommune, hvor jeg hører hjemme, har vi aldrig nogen Sinde set en Mænd, som var opført paa Valglisten og var blevet slettet, fordi han ikke havde betalt sin Skat, møde ved Valget. Det er derfor et Spørgsmaal, om man bør opretholde den Bestemmelse, at de skal have en Meddelelse om det. Men det kan der naturligvis forhandles om i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat om Sagen.

Dernæst bestemmer man noget, som jeg tror er praktisk, nemlig at kommunale Vælgere skal have en udvidet Adgang til at faa Kommunen delt i Afstemningsdistrikter. Det har hidtil været saadan, at naar 10 pCt. af de kommunale Vælgere krævede det, kunde de faa Kommunen delt i Gang, men hvis der var Ønske om yderligere Deling, kunde Kommunalraadet afvise det, uden at de kunde paaklage det. Nu bliver det saaledes, at de kan paaklage det til højere Myndighed. Jeg synes, det er overordentlig rimeligt, at man ønsker smaa Valgdistrikter. I adskillige Kommuner har de det saaledes, at hvert Skoledistrikt er et

Afstemningsdistrikt, og det er saare praktisk, saa kan baade Mand og Hustru med stor Lethed faa deres Stemmer afgivet, uden at det gør dem noget synderligt Afbræk.

Man har optaget den Bestemmelse, at Valglisten nu ikke behøver at affattes alfabetisk, men kan affattes saaledes, at Vælgerne opføres gade- eller byvis. Det er i øvrigt noget, som maaske vil lette Affattelsen af Valglisten adskillige Steder, idet de jo næsten altid har deres Skattelister affattet saaledes, som nu Gaardene og Husene ligger i Byen i Rækkefølge efter hinanden. Det er derfor meget muligt, at der er nogle, der vil kunne have nemmere ved at affatte Valglisten, naar det bliver tilladt at gøre det paa den Maade.

Der sker endnu en Ting, som er en Lempelse for de kommunale Raad i deres Arbejde, og det synes jeg kan være i høj Grad tiltrængt. Det er det, at de kun behøver at fremlægge een samlet Valgliste over alle Vælgere i Kommunen, medens de de andre Steder kan fremlægge dem distriktvis, saaledes at de blot fremlægger en Liste over de Vælgere, som bor i det paagældende Distrikt, og der kun fremlægges een Hovedliste. Det, tror jeg, er en god og praktisk Ordning, som vil være besparende og fuldkommen fyldestgørende.

Endelig skal jeg blot med Hensyn til Valglisten nævne, at der med Hensyn til Kundgørelsen om, at de bliver fremlagt, sker den Ændring, at man nu ikke behøver at kundgøre det i Dagbladene, hvis man ikke vil, det staar Kommunalbestyrelsen frit for at lade være. Det skal derimod kundgøres ved Opslag i Kommunen baade i Købstæder og paa Landet. Endvidere staar der, at de kan, om de vil, lade det kundgøres ved Kirkestævne. Jeg kæmpede i Valgløvskommissionen for, at det skulde være obligatorisk, tvungent som hidtil, at lade det bekendtgøre ved Kirkestævne, men jeg er vel for gammeldags i min Opfattelse (Hør) . . . paa dette Omraade, og jeg kunde ikke føre den til Sejr. I en Række Love, ja, vist hidtil i alle Love, hvor der er Tale om Kundgørelse, er der Bestemmelse om, at saa overordentlig meget andet skal kundgøres ved Kirkestævne, og der er mange Steder, hvor Bekendtgørelse ved Kirkestævne bruges ikke alene til kommunale Bekendtgørelser, men ogsaa til andre. Jeg synes derfor, det var saare naturligt, om man bibeholdt det ogsaa paa dette Omraade, da Kommunalbestyrelsen skal gøre det i saa mange andre Tilfælde. Men jeg har da heller ikke opgivet Haabet om, at det maaske endnu vil kunne lykkes